Otto Schneid,
Papers

Art 25,000 years ago and
10,000 years ago

60:20

20

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

האמנות לפני 25000 שנה
ולפני 10000 שנה.

בהשוותנו את התמונה שלפנינו לתמונות הדומות לה, נמצא שהיא
אחת מהמוצלחות במינה ואולי המושלמת ביותר. פר פרא מתואר בה, שנפל
ברוקו, בתוך הסתערו. באמצעים מצומצמים, מבלי לטפל בפרטים,
תפש האמן את הגוף הכביר והפרוע בגמישותו. דרך עורו האדום המתוח ומחש חוצ
חזקן של גוף השרירים ואף את מבנה העצמות של הבהמה
העתיקה הננו מרגישים ביותר רק גבה. עדינות קרנים וביחוד
הרגלים דקות כנראה מלאת גוף כבד כזה. דרך, בין הבהמות הידועות
לנו לא נמצא גזע כזה. רק חוקרי הטבע העלו בחפירות [illegible]
שרידי בעלי חיים שנעלמו מעל פני האדמה, ובין המציאות אלו יש גם בהמות המתאימות לציור שלפנינו.
הנה אחד מהציורים מרובים המכסים את פנימה של מערה באלטאמירא בספרד. שמדובר
של הבהמות ותנועותיהן שונות, אחת רצה, אחת שוכבת, אחת קופצת, ובכול
תלאות חיים. והנה לגוף פר אחד חסר חלק. האם האמן תאר את החיה הפראה
כפי שהיא באמת נדרה בידי אחד? קרוב יותר לודאי, שהאמן בן
ימות העולם יונק הוסיף את החלק בכוונה. כתם לבן היה סגור, שבהוסיפו את
החלק להציר על מלאו בציור [illegible] תאר לעצמו, שבציירו את
הבהמה הפצועה בחלק [illegible] גם במציאות בצודו אחרי הבהמות.
כי בתקופה ההיא ידע האיש רק לצוד אחרי החיות ורק אז נצח במבלבל. לאלף ולגדל חיות
לא למד עדיין ולחרוש ולנטוע לא ידע. אבל לצייר ידע כבר אז וציוריו של האיש
הקדמון שקולים כנגד הציורים של גדולי האמנויות של גדולי הדורות. המלחמה התמידית נגד
החיות, שהתקיפו עליו, והתבוננו בהן, נגדיהן, פתחה את עיניו להתבוננות חריפה,
לראות במבט עין אחד את החיה בכל תכונותיה ותנועותיה. בעין הצייר הפקחה
ראה האדם הקדמון גם את יתר יצורי הטבע ועד דמות האדם. מתוך
מלחמתו של קיומו הגיע לאמנות והיא היתה בעיניו האמצעי חשוב
למלחמת הקיום, לברך את ציוו במזל ובהצלחה.
תנאי חייו של האדם השתנו במשך אלפי השנים. הוא למד לתפוש חיות,
לאלף אותן ולהשתמש בהן, למד לעבד את האדמה והיה לאכר. האכר
אין לו ההתבוננות החריפה של הצייד התמידי ובעין אחרת הוא מביט על סביבתו.

בבואו בחורף ~~...~~ לשבת בביתו ומתוך ~~...~~ הרהורין (בצורות דמיוניות)
הדיהן מכסה את כלין ואת חפצי ביתו ועבודתו בדוגמאות שונות הרומזות ~~על~~ כל
מה שהוא רואה. אבל אין האמר מעונין ~~באור~~ בראות הכול בעין (פקחה) כל כך וחריפה.
+ ~~סגולתו לאור~~ ובכן ~~ומרב~~ (גלגל) סגולתו לתאר ~~את~~ באמנותו את מה שראה, אבל דמיונו (תמורה לאור)
ילך ויגדל. הוא יסתפק ברמזים, בסימנים יפים קמינם, המקטאים את חיין בטבע
את עבודתו ואת חלומותיו.

תנאי חיי האדם החשובו להאמנות. הוא הסתגל להם לא רק בעבודתו ובדרכי חיין +
~~אלא גם אמנותו ... את התקופה~~ אלא גם אמנותו נשארה ראי נאמן
~~של דרכי~~ לתנאי ~~התקופה~~ חיין ודרכיו עד ימינו אלה.

בימים ההם לא התהלכו עדיין על פני האדמה בני אדם הדומים לנו.
הם דמו יותר לקופים. חלקים היו שעירים. האדם הקדמוני ההוא,
ארוכות זרועותיו ורחב חזהו ומעל ראשו ~~...~~ הנטוי על צוואר עבה
נראה מצח נמוך.